

Někdy takhle nebo jinak musí bejt den
kdy přemejšlim sám o čem vlastně sem
slumíčko svítí, nebo taky ne
vyrazim do ulic hnedka jak to de
sleduju lidi jak se měněj, jak ubíhají roky
a ptám se Franty Janečka kudy vedou jeho kroky
zkrz stoky, nebo rozkvetlou loukou
každej den nejsi na pláži s exotickou holkou
někdy si prostě venku v dešti
a k odrážení kapek nestačej ti pěsti
mysli, já myslim na co asi mám,
lítat neumíš, tak asi nejsi superman

Jenom tak chodim, myslim asi se nudim, tak co s tím?

Superman sice uměl lítat, ale stejně byl jen placatej
já lítat neumim, ale za to umim chodit tak co s tím?
Co můžu mít mi stačí
moje kroky sou delší než kroky ptačí
nebe na hlavu mi padá a já nevím
jestli někam dojdou když jenom v baru sedim
tak na co asi má člověk tělo,
aby sme se pohli kam myšlení by chtělo
a kam chci dojít a kam zase ty,
čtyři zdi sou holý i když sou na nich tapety
a planety se točej a na tom ty nic nezměníš
cesty sou daný, tak na kterou se vypravíš?

Jenom tak chodim, myslim asi se nudim, tak co s tím?

Někdy sám nevím, má smysl to, co dělám?
Dělá si z toho někdo něco, jestli vůbec něco dělám
Motivaci nemám, a někdy jenom pocit mám
Když pominu co dělám, je vůbec něco co mám
Jsem jako Alenka v říši divů
Ztracenej v hledání říše mejch snů
Ve spleti všedních dnů hledám svojí cestu
Jak vyplnit svý sny jestli stoupnu nebo klesnu
Kudy kam, kdy a jak, s kým či sám
Tik tak – to je čas, já netikám
Otevírač bran do říší vysněnejch, tak se najdi
A jako Franta Nedvědů, neváhej a vejdi

Jenom tak chodim, myslim asi se nudim, tak co s tím?